Dosarul nr. 3-501/2025
2-25020831-12-3-17022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecător Rodica Nicula
Grefieri Adelina Petcu, Ana Roșu

examinând în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexei Vizdan împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și impunerea la acțiune,

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La 17 februarie 2025, Alexei Vizdan a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție, solicitând anularea încheierii din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție privind sistarea controlului dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr. 16 din 21 august 2024; anularea deciziei Centrului Național Anticorupție nr. 16/01-961 din 21 ianuarie 2025 privind respingerea cererii prealabile din 13 ianuarie 2025, prin care s-a solicitat anularea încheierii din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție privind sistarea controlului dezvăluirii externe de încălcare a legii cu nr. 16 din 21 august 2024 și obligarea Centrului Național Anticorupție la desfășurarea controlului dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr. 16 din 21 august 2024 conform rigorilor prescrise de dispozițiile Legii nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate și Codului administrativ.

În motivarea cererii, reclamantul a comunicat că la 21 august 2024, a depus chestionarul dezvăluirii externe de încălcare a legii. În chestionar au fost relatate fapte de instigare a lui Alexei Vizdan la desfășurarea unor acțiuni ilegale, de favorizare a unui grup criminal, din care făceau parte angajați ai SPIA al MAI, care la data de 30 iulie 2020 efectua transportarea din regiunea transnistreană a unui lot impunător de țigări, care nu erau marcate cu timbru de accize și care nu dispuneau de acte de proveniență.

La 08 octombrie 2024, prin scrisoarea recomandată DS8020252018AS, reclamantului Alexei Vizdan i-a fost notificat răspunsul nr. 02/30-15983 din 20 septembrie 2024 al Centrului Național Anticorupție, prin care reclamantului i-a fost recunoscută calitatea de avertizor de integritate și că dezvăluirea externă de încălcare a legii a fost înregistrată în Registrul dezvăluirilor sub nr. 16, la 21 august 2024.

La 01 noiembrie 2024, printr-o scrisoare ordinară, reclamantul Alexei Vizdan a fost notificat cu răspunsul nr. 02/36-17427 din 15 octombrie 2024 al Centrului Național Anticorupție, prin care a fost informat că, în lipsa temeiurilor de intervenție a Centrului Național Anticorupție, examinarea dezvăluirii externe a fost încetată.

La 05 noiembrie 2024, reclamantul Vizdan Alexei a depus cererea, prin care a solicitat, în calitate de participant al procedurii administrative, să fie informat în baza căror prevederi legale a fost încetată examinarea dezvăluirii externe de încălcare a legii, să fie notificat cu actul administrativ corespunzător cu indicarea modalității de contestare a acestuia, totodată să-i fie permis accesul la materialele dosarului administrativ.

La 20 noiembrie 2024, reclamantul Alexei Vizdan a recepționat răspunsul nr. 02/36-20000 din 14 noiembrie 2024 al Centrului Național Anticorupție, în care se menționa că Centrul Național Anticorupție nu poate notifica reclamantul cu actul administrativ emis după cum nu poate asigura nici accesul la materiale procedurii administrative. Motivul imposibilității executării obligațiilor pozitive, prescrise în sarcina autorității publice pârâte de dispozițiile art. 68 Cod administrativ, deriva din motivul relatat de pârât, precum că dosarul administrativ a fost expediat, în adresa Procuraturii mun. Chișinău, pentru efectuarea verificării corectitudinii deciziei adoptate.

La 25 noiembrie 2024, reclamantul Alexei Vizdan a înaintat o altă cerere, prin care a solicitat informarea asupra unor chestiuni de procedură și notificarea cu înscrisul care confirmă remiterea materialelor procedurii administrative, în adresa Procuraturii mun. Chișinău, în același context, reclamantul a solicitat primirea în audiență de către directorul Centrului Național Anticorupție.

La 09 decembrie 2024, reclamantul Alexei Vizdan a depus o nouă cerere, prin care a solicitat, repetat, să-i fie comunicate materialele dosarului administrativ și remise copiile, la adresa electronică, de serviciu.

La 23 decembrie 2024, la poșta electronică alexei.vizdan@igm.gov.md, reclamantul a recepționat răspunsul Centrului Național Anticorupție, prin care era notificat cu copia dosarului administrativ acumulat în urma examinării dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr. 16 din 21 august 2024, care cuprindea, inclusiv, și actul administrativ individual defavorabil încheierea Centrului Național Anticorupție din 15 octombrie 2024, privind sistarea controlului

dezvăluirii externe de încălcare a legii.

La 24 decembrie 2024, prin intermediul scrisorii recomandate DS8020241045AS, reclamantul Alexei Vizdan a recepționat răspunsul Centrului Național Anticorupție nr. 02/36-21320 din 04 decembrie 2024. În conținutul acestuia era relatat că Alexei Vizdan a fost informat despre aspectele solicitate, în cererea depusă la 25 noiembrie 2024, dar nu i-au fost explicate circumstanțele în care, Procuraturii mun. Chișinău, îi revenea competența să verifice legalitatea actului administrativ, emis de Centrul Național Anticorupție, la 15 octombrie 2024.

La 27 decembrie 2024, reclamantul a depus o nouă cerere, în adresa Centrului Național Anticorupție, prin care a insistat asupra informării și indicării exprese a tipului actului de decizie prin care s-a dispus asupra sistării examinării chestionarului de dezvăluire externă a încălcării legii și modului de contestare a acestui act. Solicitarea deriva din faptul că încheierea din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție nu prevede, în conținutul ei, trimiteri cu privire la calea de contestare a acesteia și nici nu făcea referire la normele legale (din Legea nr. 165/2023 sau Codul administrativ), care puteau să permită reclamantului identificarea procedurii care a stat la baza emiterii actului contestat.

La 09 ianuarie 2024, la poșta electronică a reclamantului, a fost recepționat răspunsul nr. 02/36-170 din 06 ianuarie 2025 al Centrului Național Anticorupție, în care se comunică că încheierea din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție este un act administrativ emanat de Centrul Național Anticorupție, în cadrul unei proceduri administrative, care urmează a fi contestat conform prevederilor Codului administrativ, cu respectarea procedurii prealabile, impuse de lege.

La 13 ianuarie 2025, reclamantul Alexei Vizdan a depus cererea prealabilă prin care a solicitat autorității publice pârâte anularea încheierii din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție privind sistarea controlului dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr. 16 din 21 august 2024.

La aceiași dată, 13 ianuarie 2025, reclamantul a depus o cerere prin care a solicitat autorității publice suspendare actului administrativ contestat, în temeiul dispozițiilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

La 25 ianuarie 2025, prin intermediul scrisorii recomandate nr. DS8020528240AS, reclamantului i-a fost notificată decizia nr. 16/01-961 din 21 ianuarie 2025 a Centrului Național Anticorupție, cu privire la respingerea cererii prealabile.

La 25 ianuarie 2025, prin intermediul scrisorii recomandate nr. DS8020528021AS, reclamantului i-a fost notificat răspunsul nr. 16/01-757 din 17 ianuarie 2025 al Centrului Național Anticorupție, cu privire la respingerea cererii de suspendare a actului administrativ contestat.

Reclamantul a menționat faptul că conținutul încheierii emise de Centrul

Național Anticorupție este unul nemotivat, iar actul administrativ individual defavorabil urmează a fi considerat ilegal și arbitrar, fiind pasibil de a fi anulat, din următoarele considerente.

Conform art. 5 al Codului administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 6 al Codului administrativ, menționează că procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritatea publică. Emiterea unui act administrativ individual sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritatea publică sunt părți ale procedurii administrative.

Autoritatea publică, în sensul art. 7 al Codului administrativ, este orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Legea nr. 165/2023, menționează expres că autoritatea responsabilă de primirea și examinarea dezvăluirilor externe și publice privind încălcări ale legii este Centrul Național Anticorupție, în limita domeniului de competență.

Legea organică nr. 1104/2002 reglementează cadrul juridic, principiile de activitate, misiunea, funcțiile, atribuțiile și drepturile Centrului Național Anticorupție, precum și modul de organizare și funcționare a acestuia.

Totodată, conform prevederilor legale, Centrul Național Anticorupție asigură desemnarea persoanelor și/sau subdiviziunilor responsabile de recepționarea avertizărilor de integritate și de întreprinderea acțiunilor subsecvente; asigură instruirea persoanelor desemnate să soluționeze avertizările de integritate; instituie Registrul dezvăluirilor privind încălcări ale legii; înregistrează dezvăluirile privind încălcări ale legii; examinează avertizările de integritate referitoare la manifestări de corupție și comunică în scris avertizorului de integritate despre rezultatul examinării.

În acest mod, Centrul Național Anticorupție, în calitatea sa de autoritate publică competentă, a fost desemnată prin dispozițiile Legii nr. 165/2023 și Legii nr. 1104/2002 să desfășoare procedura administrativă inițiată la depunerea chestionarului dezvăluirii externe a încălcării legii înregistrate cu nr. 16 din 21 august 2024, fiind obligat să emită un act administrativ în termenii prevăzuți de lege și în conformitate cu procedura reglementată de dispozițiile Codului administrativ.

Din conținutul dispozițiilor art. 68 Cod administrativ, reclamantul a dedus că

Centrul Național Anticorupție era obligat să asigure buna organizare și desfășurare a procedurii administrative, să efectueze soluționarea dezvăluirii externe înaintate, precum și să asigure legalitatea deciziilor emise în raport cu examinarea acesteia.

În exercitarea obligațiunilor pozitive impuse prin lege, Centrul Național Anticorupție urma să structureze procedura administrativă, astfel încât, participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii și, totodată, să emită un act administrativ, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele administrate în procedura administrativă.

În acest sens, desfășurând o procedură administrativă, în raport cu dezvăluirea externă de încălcare a legii înregistrată cu nr. 16 din 21 august 2024, Centrul Național Anticorupție urma să desfășoare investigațiile de rigoare, după cum o prevede expres art. 85 al Codului administrativ. Autoritatea publică trebuia să stabilească, din oficiu, aspectele de fapt ale cazului care fac obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților.

Conform conținutului dezvăluirii externe de încălcare a legii, reclamantul a invocat un șir de probe pe care le nominaliza drept înscrisuri care certifica aspectele de fapt a cazului și, totodată, urmau să impună autoritatea publică la constatarea actelor de răzbunare, în raport cu avertizorul de integritate și constata existenței bănuielii rezonabile, în acțiunile Șefului adjunct al Inspectoratului General al Poliției, a faptei infracționale prevăzute de art. 325 alin. (5) din Codul penal.

În consecință, reclamantul a declarat că cu toate că legea obliga Centrul Național Anticorupție să stabilească, din oficiu, aspectele de fapt ale cazului care fac obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților, autoritatea publică, intenționat, a degrevat de la obligațiunile pozitive impuse. Astfel, fără a administra probele la care făcea referință reclamantul, cu rea-credință, în contradictoriu cu scopul pentru care i-a fost atribuit dreptul discreționar, Centrul Național Anticorupție a emis actul administrativ defavorabil prin care a refuzat să se expună, în raport cu probele invocate de participant, lipsind, în acest sens, actul administrativ contestat de o motivare corespunzătoare.

Reclamantul a menționat faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. (7) al Legii nr. 165/2023, după finalizarea examinării avertizării de integritate, persoana desemnată întocmește un raport, care cuprinde următoarele elemente: descrierea circumstanțelor care au făcut obiectul dezvăluirii de încălcare a legii, inclusiv descrierea informațiilor aduse la cunoștința Centrului Național Anticorupție prin raportarea înregistrată și, după caz, concluziile și recomandările comunicate de entitățile publice și private, care pot cuprinde referiri la eventuale măsuri de protecție. Astfel, încheierea contestată nu făcea descrierea informațiilor aduse la cunoștința Centrului Național Anticorupție și nici nu combătea inexistenta circumstanțelor relatate de avertizorul de integritate prin prisma concluziile și

recomandările comunicate de entitățile publice și private.

Deci, actul administrativ, care urma a fi emis de Centrul Național Anticorupție, trebuia să îmbrace forma unui raport în care să fie expuse toate faptele și circumstanțele care au făcut obiectul dezvăluirii externe de încălcare a legii, concluziile autorității publice în care urma a se regăsi o motivare în raport cu existența sau inexistența acelor fapte și circumstanțe. Ori, conform art. 118 al Codului administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual.

Conform dispozițiilor art. 118 Cod administrativ, în motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Aceste dispoziții legale ne face a constata că Centrul Național Anticorupție urma să examineze toate capetele nominalizate în dezvăluirea făcută, iar, în acest sens, autoritatea publică urma să se expună asupra tuturor faptelor nominalizate de reclamant, inclusiv a celor care au fost constatate prin decizii judecătorești, care în unele cazuri sunt definitive și irevocabile.

De altfel, actele judecătorești, în această speță, urmau a servi cu titlul de probe/ înscrisuri pe care autoritatea publică a fost obligată să le administreze și, în raport cu care, să-și aplice dreptul discreționar materializând, în soluție, doar alegerea consecinței juridice legale.

În acest mod, Centrul Național Anticorupție urma a se expune și a da o încadrare juridică a șirului de acțiuni al angajatorului prin care, reclamantului Alexei Vizdan i-au fost încălcate drepturile și prin care, acesta a fost supus răzbunării. Or, din motivarea actului contestat, după cum a menționat supra, trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care Centrul Național Anticorupție a reieșit în a constata că faptele expuse de avertizor de integritate sunt o „totalitate de date generale, fără a conține în acestea informații concrete, posibile de a fi probate”.

Reclamantul a punctat faptul că în conformitate cu art. 120 al Constituției Republicii Moldova, este obligatorie respectarea hotărârii definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului executării acestor hotărâri. Astfel, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă la care se făcea referință în dezvăluirea externă nr. 16 din 21 august 2024, a fost constatat că: „... angajatorul Inspectoratul General al Poliției a sfidat cadrul legal și a admis ingerințe grave în dreptul la muncă a salariatului Alexei Vizdan, deoarece: *primo*, a camuflat o veritabilă eliberare din funcție/ încetare a raporturilor de serviciu prin intermediul operării unor modificări retroactive în ordinul de numire în funcție, *secundo*, a omis să indice temeiurile de drept ce permit o asemenea conduită și a aplicat norme străine în raport cu natura

chestiunilor ce sunt abordate de ordinul emis, *tertio*, a abordat superficial circumstanțele faptice ale cazului și a conținutului raportului șefului Inspectoratului de Poliție Dubăsari, Ion Pricop, precum și nu a ținut cont de principiile procedurii administrative.”

La fel, prin alte acte judecătorești invocate în dezvăluirea externă de încălcare a legii, s-a constatat că: „...Astfel, se constată cu certitudine că, conform ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 223ef. din 31 mai 2021 (care a fost anulat prin hotărârea judecătorească din 01 februarie 2022), reclamantul Alexei Vizdan, la momentul eliberării deținea funcția de şef al Serviciului investigare fraude economice a Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Dubăsari, care conform Clasificatorului funcțiilor cu statut special și gradelor speciale corespunzătoare acestora din Anexa nr. 3 la Regulamentul cu privire la evoluția în carieră a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 460 din 22 iunie 2017, este inclusă la nivelul A03 ca funcție de conducere, iar funcția în care reclamantul a fost numit prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 316ef din 08 iunie 2022 „Cu privire la executarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 01 februarie 2022”, contestat prin prezenta acțiune, este şef al Serviciului patrulare al Sectorului de poliție nr. 3 (Cocieri) al Inspectoratului de Poliție Dubăsari, care conform Clasificatului specificat, corespunde nivelului ierarhic profesional B03, ca funcție de execuție, inferior nivelului A03 deținut de reclamant la momentul eliberării din funcție. Concomitent, instanța consideră irelevant argumentul autorității publice pârâte, invocat în conținutul ordinului nr. 316ef din 08 iunie 2022, ce ține de faptul că, este imposibil de a-i propune reclamantului o funcție de nivelul A03 din motivul încetării accesului ultimului la secretul de stat, ori, autoritatea urma să întreprindă toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii judecătorești și de a-l numi pe reclamantul Alexei Vizdan într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu...”.

Reclamantul a notat că, „În concluzie, instanța de judecată conchide că, în speță, condițiile aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de concediere a reclamantului (dispusă prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 407ef din 21 iulie 2022) nu se regăsesc, ori, în privința lui Alexei Vizdan nu au fost stabilite careva sancțiuni disciplinare nestinse, precum și nu au fost aplicate nici careva sancțiuni disciplinare care au avut consecințe grave. Prin urmare, se concluzionează că, la determinarea sancțiunii disciplinare relevante, de către Inspectoratul General al Poliției nu a fost respectat principiul proporționalității sancțiunii - principiu fundamental aplicabil regimului răspunderii disciplinare a funcționarului, instanța consideră că, aplicarea sancțiunii disciplinare - concediere, este disproporțională în coraport cu acțiunile reclamantului și a fost aplicată fără a se ține cont de activitatea anterioară a acestuia și de circumstanțele importante în

acest sens.”

„...În speța dedusă judecății, instanța de judecată constată că procedura administrativă, aferentă emiterii ordinul Inspectoratului de Poliție Dubăsari nr.4Ref. din 11 februarie 2021 cu privire la suspendarea dreptului la acces la secretul de stat acordat comisarului principal Alexei Vizdan și ordinul Inspectoratului de Poliție Dubăsari nr. 13Ref. din 07 mai 2021 cu privire la suspendarea dreptului la acces la secretul de stat acordat comisarului-principal Alexei Vizdan, a fost inițiată de autoritatea publică pârâtă, din oficiu, în temeiul scrisorii Procuraturii raionului Dubăsari, înregistrată cu nr. 339 din 28 ianuarie 2021 și a scrisorii Procuraturii Anticorupție înregistrată cu nr. 2018 din 19 aprilie 2021 (f.d. 82, 89).

Totodată, referindu-se la lucrările dosarului administrativ și lucrările dosarului judiciar, instanța de judecată nu constată că obligațiile pozitive ce rezultă din prevederile menționate supra au fost respectate, lui Alexei Vizdan nefiindu-i acordată posibilitatea de a se expune referitor la procedura suspendării dreptului la acces la secretul de stat și inclusiv referitor la garanțiile pe care le oferă legea materială în acest sens. Instanța de judecată menționează că la caz nu se atestă realizarea unei audieri a reclamantului față de măsurile oficiale care urmau a fi întreprinse de autoritatea publică, în care acesta să poată să își expună punctul de vedere, să argumenteze poziția, să formuleze propriile obiecții și să administreze probe....

Astfel, contrar argumentelor invocate de pârât că actul administrativ este motivat suficient, instanța de judecată va reține că motivarea expusă creează incertitudine și neclaritate, iar ordinele emise sunt contrare art. 119 alin. (1) Codul administrativ, care prescrie cu titlu imperativ că, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Mai mult, actul administrativ vizat încalcă principiul de comprehensibilitate și transparența acțiunilor autorităților publice, ce presupune că procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege flecare etapă a procedurii”.

Reclamantul a indicat că, nemijlocit, la fila 6 (șase) a dosarului administrativ, de către funcționarul Centrului Național Anticorupție, Sergiu Balaban, a fost dispusă indicația cu privire la obligarea persoanei responsabile de desfășurarea procedurii administrative la efectuarea consultării serviciului juridic și structurarea unui plan cu privire la acțiunile de investigare. Obligațiune care îi revenea funcționarul desemnat de autoritate de a desfășura procedura administrativă din numele acesteia și, totodată, indicație care nu a fost executată, lipsind atât planul, cât și acțiunile care se impuneau.

În optica celor expuse, inerent desfășurării investigațiilor, în procedura administrativă a fost necesară administrarea cu titlul de probe a actelor judecătorești nominalizate și studierea acestora, or, la materialele procedurii

administrative lipsesc aceste înscrisuri.

Nemijlocit, la materialele procedurii administrative, lipsește dezvăluirea externă de încălcare a legii (cu toate că este indicată în borderou), din care și urmau să derive investigațiile de rigoare. Urmează a fi punctat că în lipsa acesteia, deja se poate conchide franc și lipsa unei motivări corespunzătoare a actului administrativ emis de Centrul Național Anticorupție la 15 octombrie 2024, ori, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal (norma Legii 165/2023) pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc..

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Astfel, lipsa investigațiilor și lipsa probelor nominalizate și relatate de Alexei Vizdan denotă lipsa unei motivări complete a actului administrativ. Fapt care a generat ilegalitatea actului administrativ contestat și, totodată, impunea Centrul Național Anticorupție la anularea acestuia, în cadrul procedurii prealabile.

Mai mult ca atât, activitatea defectuoasă a Centrului Național Anticorupție în cadrul procedurii administrative urmează a fi calificată drept o renunțare la exercitarea competenței atribuită prin lege, fapt care, prin prisma dispozițiilor art. 56, duce la nulitatea actului administrativ.

Prin actul administrativ arbitrar emis de Centrul Național Anticorupție, drepturile și obligațiile avertizorului de integritate Alexei Vizdan, care a efectuat dezvăluiri privind încălcări ale legii, au fost încălcate. În speță, prin actul administrativ individual defavorabil a fost suspendat dreptul avertizorului de a-i fi asigurată protecția oferită în conformitate cu art. 22 și art. 24 ale Legii nr. 165/2023 și exclusă posibilitatea atragerii la răspundere a persoanelor responsabile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (5) Cod penal și contravențiilor prevăzute de art. 314^1 alin. (2) Cod contravențional.

Subsidiar, reclamantul a reiterat asupra faptului că în actul administrativ individual defavorabil emis de Centrul Național Anticorupție, la 15 octombrie 2024, autoritatea publică nu s-a expus printr-o motivare corespunzătoare asupra tuturor faptelor relatate de avertizorul de integritate. În optica celor expuse, urmează a fi menționat că, în conformitate expunerile CtEDO, în cauza Fomin contra Moldovei, Curtea a statuat că rolul unei decizii motivate este să demonstreze că părțile au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de

către o instanţă de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate asupra tuturor argumentelor invocate poate avea loc un control public al administrației justiției (a se vedea cauza Hirvisaari contra Finlandei).

În cauza Poienaru contra României, CtEDO a constat că instanțele naționale sesizate de reclamant nu au analizat în ce măsură acesta poate beneficia de protecția legală a avertizorilor de integritate. Curtea a reținut că neregulile invocate de reclamant erau unele de interes public care vizau recrutarea selectivă a unor funcționari publici pentru gestionarea fondurilor publice, nereguli pe care reclamantul le sesizase anterior superiorilor fără a primi răspuns. În plus, instanța europeană a considerat că instanțele naționale nu au analizat dacă afirmațiile reclamantului au fost unele de fapt sau doar judecăți de valoare ale acestuia.

Reclamantul a punctat că, în conformitate cu statuările Curții Europene a Drepturilor Omului, expuse în cauza Oleksandr Volkov împotriva Ucrainei (pct.88), noțiunea de „instanță" poate fi atribuită și unui organism național care nu ține de sistemul judiciar. Astfel, urmează a fi constatat că Centrul Național Anticorupție, *de facto,* a reprezentat „instanța", care urma să administreze probele în vederea constatării veridicității avertizării de integritate și existenței faptelor de răzbunare admise, în raport cu avertizorul de integritate, obligație pozitivă de la care Centrul Național Anticorupție s-a degrevat, prin prisma încălcării cadrului legal și vicierii procedurii administrative. Or, s-a reiterat, că în conformitate cu prevederile art. 92 Cod administrativ, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Corespunzător acestui fapt, reclamantul, în conformitate cu dispozițiile art. 88 Cod administrativ, a colaborat în cadrul cercetării stării de fapt și a indicat în raport cu autoritatea publică faptele și probele care îi erau cunoscute, însă Centrul Național Anticorupție a refuzat să le examineze și administreze, invocând nedorința reclamantului de a le prezenta.

Reclamantul a declarat că sunt inepții relatările Centrului Național Anticorupție cu privire la nedorința reclamantului de a prezenta înscrisurile solicitate de autoritatea publică, ori, la materialele dosarului administrativ nu există niciun înscris care să confirme acest fapt, iar probele la care se referea reclamantul, pot fi accesate direct de pe portalul public al instanțelor judecătorești naționale (https://instante.justice.md/).

Reclamantul a menționat că autoritatea publică este obligată să ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

În virtutea circumstanțelor expuse supra, reclamantul a conchis că actul administrativ contestat este unul ilegal, arbitrar, emis în contradictoriu scopului dreptului discreționar pe care legea la acordat Centrului Național Anticorupție.

Acest fapt, cât și faptul că Centrul Național Anticorupție a avut calitatea de „instanță”, în raport cu subiectul investigării dezvăluirii externe de încălcare a legii, îl face să constate că urmare a acțiunile ilegale ale autorității publice i-au fost lezate drepturile constituționale și, în special, dreptul prescris de art. 6 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

Reclamantul a citat prevederile art. 4 și 20 din Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 165/2023 privind avertizorii de integritate, art. 314^1 și art. 401 din Codul contravențional, art. art. 17, 21, 25, 28, 30, 31, 118, 137, 141, 189, 191, 196, 203, 204, 205, 206, 208, 209, 224 din Codul administrativ.

Poziția autorității publice pârâte:

La 12 martie 2026, reprezentantul autorității publice pârâte Centrul Național Anticorupție a depus referința, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată (f.d. 77-88).

În ședința de judecată, reclamantul Alexei Vizdan a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

Reprezentantul autorității publice pârâte a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Analizând argumentele expuse în acțiune, în referință, studiind înscrisurile anexate la materialele cauzei și cele ale dosarului administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea este admisibilă, dar neîntemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ.

În concordanță cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În temeiul art. 11 alin. (1) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care

revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacțiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

Conform art. 207 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părţi, cu același obiect şi pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleași părţi, cu același obiect şi pe aceleași temeiuri de drept sau că între părţi s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleași părţi, cu același obiect şi pe aceleași temeiuri de drept; d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art. 208; g)

acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art. 211 alin. (1) şi (2) şi art. 212 alin. (1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Iar, potrivit art. 17 examinat în coroborare cu art. 189 și 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ al Republicii Moldova, una din premisele realizării dreptului la acțiune - este vătămarea unui drept propriu al reclamantului, protejat de lege și încălcat de o autoritate publică, prin act/ activitatea administrativă desfășurată de ultima.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

- prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;
- competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
- respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
- respectarea procedurii prealabile;
- respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
- prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

În speță, reclamantul Alexei Vizdan, nefiind de acord cu încheierea din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție privind sistarea controlului dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr. 16 din 21 august 2024 și decizia nr. 16/01-961 din 21 ianuarie 2025 a Centrului Național Anticorupție privind respingerea cererii prealabile, respectând competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ, cerințele de formă și conținut a acțiunii, procedura prealabilă și termenul de contestare prevăzut de lege, la 17 februarie 2025, a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție, solicitând anularea încheierii din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție privind sistarea controlului dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr.16 din 21 august 2024, anularea deciziei Centrului Național Anticorupție nr. 16/01-961 din 21 ianuarie 2025 privind respingerea cererii prealabile și impunerea la acțiune.

Totodată, instanța de judecată conchide în privința netemeiniciei acțiunii, din următoarele considerente.

Din materialele cauzei rezultă că în data de 21 august 2024, reclamantul Alexei Vizdan a depus chestionarul dezvăluirii externe de încălcare a legii (f. 38-

41 dosar administrativ).

Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 165/2023, prezenta lege reglementează procedura de primire, de examinare şi soluționare a dezvăluirilor privind încălcări ale legii din cadrul entităților publice şi private, drepturile şi obligaţiile persoanelor care efectuează dezvăluiri privind încălcări ale legii, măsurile de protecție a acestora, obligaţiile angajatorilor, atribuțiile autorităţii competente de examinarea dezvăluirilor privind încălcări ale legii şi ale autorităților de protecție a avertizorilor de integritate.

În sensul art. 3 din Legea nr. 165/2023, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații: *avertizor de integritate* – persoana fizică care efectuează o avertizare de integritate sau dezvăluie public informații referitoare la încălcări ale legii, obținute în context profesional; *dezvăluire externă de încălcare a legii* – comunicarea verbală sau scrisă a oricăror informații referitoare la o încălcare a legii care amenință sau prejudiciază interese ocrotite de lege, făcută din cadrul unei entități publice sau private, prin intermediul canalelor externe de raportare (comunicată autorităţii externe de examinare).

Subiecții care cad sub incidența Legii privind avertizorii de integritate, conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 165/2023, sunt: a) angajații din sectorul public şi privat; b) avertizorii de integritate; c) angajatorii; d) autoritatea competentă; e) facilitatorii; f) autoritățile de protecție a avertizorilor de integritate (în continuare – *autorități de protecție*).

Totodată, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 165/2023, angajații au dreptul să depună dezvăluiri privind încălcări ale legii, să fie recunoscuți în calitate de avertizori de integritate şi să beneficieze de protecție în condiţiile prevăzute de prezenta lege.

Articolul 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 165/2023, statuează că în temeiul prezentei legi, modalitățile de dezvăluire a încălcării legii sunt dezvăluirea externă de încălcare a legii (comunicată autorităţii competente).

Aliniatul (2) al aceluiași articol, prevede că dezvăluirea unei încălcări a legii se face în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, fiind semnată de angajat, sau prin comunicarea acesteia la liniile telefonice anticorupție ale angajatorilor, ale autorităţii competente ori prin alte sisteme de mesagerie vocală, sau printr-o întâlnire faţă în faţă, la cererea angajatului.

Potrivit art. 5 alin. (3)-(5) din Legea nr. 165/2023, dezvăluirea se întocmește prin completarea de către angajat sau, după caz, de către operatorul liniei telefonice a chestionarelor de dezvăluire internă sau externă de încălcare a legii, prevăzute la anexele nr. 1 şi nr. 2. Dezvăluirea de încălcare a legii se înscrie în Registrul dezvăluirilor privind încălcări ale legii (în continuare – *Registru*), ținut de angajatori şi de autoritatea competentă, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3. Angajatul care efectuează o dezvăluire de încălcare a legii poate alege o modalitate

de raportare a acesteia, luând în considerare următoarele aspecte: a) existența riscului de răzbunare, în cazul raportării prin intermediul canalelor interne de raportare; b) imposibilitatea remedierii încălcării în mod eficace prin intermediul canalelor interne de raportare.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr. 165/2023, (1) Dezvăluirile privind încălcări ale legii se înscriu în Registru, care cuprinde: numărul şi data primirii dezvăluirii; numele, prenumele şi datele de contact ale angajatului care a efectuat dezvăluirea; denumirea entității; obiectul raportării şi modalitatea de soluționare; măsurile de răzbunare împotriva angajatului şi măsurile de protecție a acestuia; recunoașterea angajatului în calitate de avertizor de integritate; informaţia privind transmiterea dezvăluirii de încălcare a legii spre examinare altor autorități, potrivit competenţelor; precum şi datele de contact ale persoanei care a înregistrat dezvăluirea. Entitățile publice, cele private şi autoritatea competentă, prin persoana sau subdiviziunea desemnată, au obligația de a păstra evidența tuturor raportărilor primite, respectând cerințele de confidențialitate a angajaților. (2) Informaţia din Registru se păstrează timp de 5 ani, pe suport de hârtie sau în format electronic. După expirarea perioadei de păstrare, aceasta se distruge, indiferent de suportul pe care a fost păstrată. (3) În cazul în care pentru dezvăluirea de încălcare a legii se utilizează o linie telefonică sau un alt sistem de mesagerie vocală, în care conversațiile sunt înregistrate, persoana sau subdiviziunea desemnată are dreptul, sub rezerva consimțământului angajatului care efectuează dezvăluirea, de a documenta dezvăluirea verbală în unul din următoarele moduri: a) prin înregistrarea conversației pe un suport informațional; sau b) prin transcrierea completă şi exactă a conversației într-un proces-verbal. (4) Persoana sau subdiviziunea desemnată oferă angajatului care efectuează dezvăluirea de încălcare a legii posibilitatea de a verifica, de a rectifica şi de a-şi exprima acordul cu privire la transcrierea convorbirii prin semnarea acesteia. (5) În cazul în care angajatul care efectuează dezvăluirea de încălcare a legii nu îşi exprimă consimțământul pentru transcrierea sau înregistrarea conversației, acesta este îndrumat să raporteze persoanei desemnate, în scris, pe suport de hârtie, sau în format electronic, la adresa poștei electronice a instituției din care face parte persoana sau subdiviziunea desemnată.

Potrivit art. 14 din Legea nr. 165/2023, (1) Autoritatea responsabilă de primirea şi examinarea dezvăluirilor externe şi publice privind încălcări ale legii este Centrul Naţional Anticorupție, în limita domeniului de competență. În cazurile în care o dezvăluire de încălcare a legii excedează limitele de competență ale Centrului Naţional Anticorupție, aceasta este transmisă spre examinare altor entități publice, potrivit competenţelor, în termen de 3 zile lucrătoare de la data înregistrării dezvăluirii în Registru, cu respectarea confidențialității. (2) Centrul Naţional Anticorupție, în calitate de autoritate responsabilă de examinarea

dezvăluirilor externe privind încălcări ale legii: a) desemnează persoanele sau subdiviziunile responsabile de recepționarea avertizărilor de integritate şi de întreprinderea acțiunilor subsecvente; b) asigură instruirea persoanelor desemnate să soluționeze avertizări de integritate; c) instituie Registrul dezvăluirilor privind încălcări ale legii; d) asigură promovarea şi funcționarea liniei naționale anticorupție; e) înregistrează dezvăluirile privind încălcări ale legii, primite verbal sau în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, prin linia națională anticorupție sau prin întâlnire faţă în faţă la cererea angajatului; f) examinează avertizările de integritate referitoare la manifestări de corupție şi comunică în scris avertizorului de integritate despre rezultatul examinării în termen de 3 luni de la data confirmării de primire a avertizării, cu posibilitatea extinderii acestui termen, în caz de necesitate, cu încă 3 luni, avertizorul de integritate fiind informat corespunzător; g) menține contactul cu angajatul care a efectuat o dezvăluire de încălcare a legii în vederea solicitării de informații suplimentare, dacă e cazul, şi pentru a-l informa despre soluția şi acțiunile subsecvente; h) desfăşoară acţiuni subsecvente cu diligență şi în condiții de siguranță, astfel încât să asigure confidențialitatea identității angajatului care a efectuat raportarea şi a oricărei părţi terțe menţionate în raportare; împiedică accesul la acesta a angajaților neautorizați; i) transmite altor entități publice, potrivit competenţelor, dezvăluirile privind încălcări ale legii care au ca obiect alte încălcări decât cele care, conform legii, țin de competența sa, în termen de 3 zile lucrătoare de la data înregistrării acestora, cu respectarea garanțiilor privind confidențialitatea şi integritatea; j) se autosesizează şi înregistrează dezvăluirile privind încălcări ale legii făcute publice, care prezintă o amenințare pentru interesele ocrotite de lege. (3) Dacă, în baza unei avertizări de integritate, este inițiat un proces contravențional sau un proces penal, avertizorul de integritate este informat că avertizarea de integritate pe care a depus-o va fi examinată în modul prevăzut de Codul contravențional sau Codul de procedură penală.

În același context, conform art. 15 alin. (1)-(2) din legea nr. 165/2023, pentru a fi înregistrată în Registru şi pentru a fi recunoscută drept avertizare de integritate, dezvăluirea externă de încălcare a legii trebuie să întrunească următoarele condiții: a) să fie raportată prin intermediul canalelor externe de raportare (comunicată autorităţii externe de examinare); b) să fie făcută de un angajat al unei entități publice sau private; c) informațiile să fie obținute în context profesional; d) circumstanţele relatate să constituie o încălcare a legii. Înregistrarea dezvăluirii externe de încălcare a legii în Registru îi conferă angajatului care a raportat statutul de avertizor de integritate.

Alineatul (7) al aceluiași articol, statuează că după finalizarea examinării avertizării de integritate, persoana desemnată întocmește un raport care cuprinde următoarele elemente: descrierea circumstanțelor care au făcut obiectul dezvăluirii

de încălcare a legii, inclusiv descrierea informațiilor aduse la cunoștința Centrului Național Anticorupție prin raportarea înregistrată și, după caz, concluziile și recomandările comunicate de entitățile publice și private, care pot cuprinde referiri la eventuale măsuri de protecție.

Prin urmare, cererea privind dezvăluirea externă a practicii ilegale depusă de Alexei Vizdan, a fost înregistrată în Registrul dezvăluirilor practicilor ilegale și al avertizărilor de integritate al Centrului Național Anticorupție cu nr. 16 din 21 august 2024, reclamantul fiind recunoscut în calitate de avertizor de integritate. Din informația comunicată de avertizor, acesta se referea la practicile ilegale, comise de factorii de decizie din cadrul Inspectoratului de Poliție Dubăsari, Inspectoratul General al Poliției și Serviciului Protecție Internă și Anticorupție a MAI.

La caz, instanța de judecată evidențiază faptul că potrivit prevederilor Legii nr. 100/2017 cu privire la acte normative, Legea nr. 165/2023 este una specială, în raport cu Codul administrativ, în partea ce ține de reglementările cu privire la actul care este emis în urma examinări dezvăluirii de încălcare a legii.

Respectiv, din probatoriul administrat, autoritatea publică pârâtă Centrul Național Anticorupție a desfășurat procedura administrativă, în corespundere cu prevederile Codului administrativ și Legea nr. 165/2023 cu privire la avertizorii de integritate.

În baza art. 85 alin. (1), (2) și (3) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă expun faptele pe care se întemeiază petiția lor în mod clar, concis și cu bună-credință. Expunerea verbală se consemnează într-un proces-verbal. În cadrul investigării stării de fapt participant le procedura administrativă sunt obligați să colaboreze cu autoritatea publică și să indice asupra probelor si faptelor care le sunt cunoscute, să prezinte documentele pe care le dețin. Autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

Conform art. 87 alin. (1) lit. b) și (2) din Codul administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. în special ea poate: să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora. Audierea participanților, a martorilor sau a experților/specialiștilor, precum și cercetarea probelor la fața locului se consemnează într-un proces-verbal.

În acord art. 94 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează

a fi emis.

Instanța de judecată reține că, în rezultatul examinării petiției, s-a stabilit că, în partea ce ține de practicile ilegale comise de factorii de decizie din cadrul Inspectoratului de Poliție Dubăsari, Inspectoratul General al Poliției și Serviciului Protecție Internă și Anticorupție a MAI, reclamantul s-a bazat pe o totalitate de date generale, fără a conține în acestea informații concrete, pasibile de a fi probate, invocând doar complicitatea unor angajați ai Serviciului Protecție Internă și Anticorupție a MAI, la transport ilegal de țigări fără acte de providență și destituirea ilegală din funcția deținută în cadrul Inspectoratului de Poliție Dubăsari.

Prin urmare, conform prevederilor alin. (3) al art. 8) din Cod de procedură penală, cu referire la acest aspect Centrul Național Anticorupție a notat că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În corespundere cu art. 16 alin. (1) din Legea nr. 165/2023, dezvăluirea internă sau externă de încălcare a legii și avertizarea de integritate încetează să fie examinate atunci când:

a) dezvăluirea de încălcare a legii nu întrunește condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1) sau, după caz, la art. 15 alin. (1);

b) avertizarea de integritate conține informații evident nesemnificative, constatate după o examinare corespunzătoare a acesteia;

c) dezvăluirea de încălcare a legii este depusă în mod repetat, fără prezentarea unor argumente și informații suplimentare, care să justifice reluarea acțiunilor subsecvente;

d) dezvăluirea de încălcare a legii este transmisă anonim și nu conține informații suficiente referitoare la încălcări ale legii, care să permită examinarea acesteia.

Aliniatul (2) al aceluiași articol, statuează că în termen de 5 zile lucrătoare de la data luării deciziei de încetare a examinării avertizării de integritate, acest fapt se comunică avertizorului de integritate în scris, cu indicarea temeiului legal, excepție fiind situația prevăzută la alin. (1) lit. d).

Generalizând cele indicate supra, autoritatea publică pârâtă a reținut că la moment nu au fost stabilite încălcări ale legislației în vigoare, ce ar servi temei pentru inițierea investigațiilor, conform competenței Centrului. În aceste circumstanțe, nefiind constatate împrejurări ce necesită intervenția Centrului, s-a considerat oportună încetarea examinării materialului, cu informarea petiționarului în modul stabilit.

Astfel, prin încheierea din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție s-a propus de a sista controlul asupra examinării materialului

înregistrat în REI-2 cu nr. 291 din 21 august 2024.

Respectiv, prin scrisoarea nr. 02/36-17427 din 15 octombrie 2024, reclamantul a fost informat că, din lipsa temeiurilor de intervenție a Centrului Național Anticorupție, examinarea dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr. 16 din 21 august 2024 a fost încetată. Ori, conform art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 165/2023, dezvăluirea internă sau externă de încălcare a legii și avertizarea de integritate încetează să fie examinate atunci când: avertizarea de integritate conține informații evident nesemnificative, constatate după o examinare corespunzătoare a acesteia.

Cu referire la argumentul că încheierea din 15 octombrie 2024 nu conține o motivare corespunzătoare, instanța de judecată îl califică ca fiind unul neîntemeiat, lipsit de suport juridic, ori, persoana desemnată pentru examinarea avertizării de integritate, după finalizarea examinării avertizării de integritate a întocmit încheierea, care cuprinde elementele menționate în art. 15 alin. (7) din Legea nr. 165/2023.

În sensul celor expuse, instanța de judecată apreciază încheierea din 15 octombrie 2024 emisă în urma examinării avertizării de integritate de către Centrul Național Anticorupție corespunde elementelor obligatorii prevăzute de Legea nr. 165/2023.

Instanța subliniază că nu poate fi imputată autorității publice pârâte Centrului Național Anticorupție alegațiile reclamantului ca prin încheierea din 15 octombrie 2024 a fost exclusă posibilitatea tragerii la răspundere penală și contravențională în temeiul art. 314^1 alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova, a persoanelor specificate în chestionarul dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr. 16 din 21 august 2024, ori, conform art. 14 alin. (3) din Legea nr. 165/2023, dacă, în baza unei avertizări de integritate, este inițiat un proces contravențional sau un proces penal, avertizorul de integritate este informat că avertizarea de integritate pe care a depus-o va fi examinată în modul prevăzut de Codul contravențional sau Codul de procedură penală.

Iar, conform art. 440 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale. În cel mult 15 zile, de la data sesizării, agentul constatator este obligat sa verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol și să emită decizia asupra cauzei.

Totodată, art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ statuează că prevederile prezentului cod nu se aplică: raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal, inclusiv art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 165/2023, stabilește că normele

prezentei legi nu se aplică dispozițiilor privind desfășurarea procesului penal.

La caz, în circumstanțele în care cele declarate de reclamant nu s-au adeverit, în cadrul procedurii desfășurate, în conformitate cu rigorile Legii nr. 165/2023, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Respectiv, potrivit art. 5 alin. (1) din Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale, decât în conformitate cu legea contravențională.

În temeiul art. 375 alin. (1)-(3) din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată, atâta timp, cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoane în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile, în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Așadar, instanţa reiterează că conform art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 165/2023, dezvăluirea internă sau externă de încălcare a legii și avertizarea de integritate încetează să fie examinate atunci când avertizarea de integritate conține informații evident nesemnificative, constatate după o examinare corespunzătoare a acesteia.

În corespundere cu art. 88 alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă sunt obligați să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt. Ei urmează să indice, în special, asupra faptelor și probelor care le sunt cunoscute și să prezinte documentele pe care le dețin, iar art. 93 alin. (1) din Codul administrativ prevede că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Raportând prevederile legale expuse la circumstanţele de fapt şi cerințele invocate în cererea de chemare în judecată, instanța apreciază că încheierea din 15 octombrie 2024 a fost adoptată conform legii, ori, încălcări de competență și de procedură, așa cum invocă reclamantul, la emiterea acesteia, de autoritatea publică pârâtă nu au fost admise.

Mai mult ca atât, încheierea contestată este motivată și conține o descriere amplă a motivelor de fapt și de drept care au stat la baza adoptării acesteia.

În contextul celor relatate, instanța de judecată subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar, la general, să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii:

1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond, ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în

viziunea lui, au fost încălcate;

2) în cazul în care consideră ca actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia;

3) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, instanța conchide că niciunul din temeiurile invocate de reclamant, întru anularea încheierii din 15 octombrie 2024, nu atinge nivelul minim, pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a încheierii contestate, ori, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În aceeași ordine de idei, este de menționat faptul că încheierea din 15 octombrie 2024 corespunde rigorilor stabilite în Legea nr. 165/2023 și rigorilor prevăzute de art. 118 Codul administrativ, iar simplul dezacord al reclamantului față de încheierea emisă de Centrul National Anticorupție, nu denotă caracterul ilegal a acesteia.

Cu referire la pretenția reclamantului privind anularea deciziei adoptate în procedura prealabilă - decizia nr. 16/01-961 din 21 ianuarie 2025, emisă de Centrul Național Anticorupție, instanța remarcă faptul că referitor la efectuarea controlului în modul corespunzător și legalitatea încheierii din 15 octombrie 2024, expunerea anterioară, implică, pe cale de consecință, și legalitatea deciziei privind respingerea cererii prealabile, dat fiind faptul că o dată ce actul administrativ contestat prin procedura prealabilă este corespunzător și întrunește condiții de valabilitate a actului administrativ de fond și de formă, soluția adoptată în procedura prealabilă nu implică decât menținerea actului administrativ respectiv.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantului privind impunerea Centrului Național Anticorupție la acțiune, pretenția fiind una subsecventă, urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de reclamant, în rest, instanța de judecată respinge cerințele și argumentele acestuia și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naționale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deși articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Aşadar, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexei Vizdan împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la anularea încheierii din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție privind sistarea controlului dezvăluirii externe de încălcare a legii înregistrată cu nr.16 din 21 august 2024, anularea deciziei Centrului Național Anticorupție nr. 16/01-961 din 21 ianuarie 2025 privind respingerea cererii prealabile și impunerea la acțiune, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Alexei Vizdan împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la anularea încheierii din 15 octombrie 2024 a Centrului Național Anticorupție privind sistarea controlului dezvăluirii externe de încălcare a Legii nr.16 din 21 august 2024, anularea deciziei Centrului Național Anticorupție nr.16/01-961 din 21 ianuarie 2025 privind respingerea cererii prealabile și impunerea la acțiune, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Rodica Nicula